

Завершено традиційний щорічний міський конкурс молодих педагогів «Надія-2017»

(докладніше читайте на сторінках 2-3)

В номері:

Л.В. Бондарчук «Організація Днів мистецтва». Сторінка методиста	4
А.А. Камінська «Правила користування газовою плитою. Ознаки витоку газу. Порядок дій при витоку газу. Ситуаційна гра: «Як діяти при витоку газу». Панорама творчих уроків	10
А.А. Задача «Використання національних традицій у системі фізичного виховання молоді». З досвіду роботи	15
С.М. Кирилова «Використання інформаційних технологій у формуванні національної свідомості учнів засобами бібліотечної роботи». Виховна робота	20
С.В. Мошенська «У світі казки чарівної казки». Виховна робота	25

Відповідно до річного плану роботи Департаменту освіти Вінницької міської ради та міського методичного кабінету, наказу Департаменту освіти Вінницької міської ради від 12.12.2016 р. № 807 «Про проведення міського конкурсу молодих педагогів «Надія - 2017» у період з **16.01.2017 р. по 16.03.2017 р.** проведено традиційний щорічний міський конкурс молодих педагогів «Надія - 2017».

Участь у Конкурсі взяли 17 молодих педагогів (від 1 до 3 років педагогічного стажу), що представили такі загальноосвітні навчальні заклади: ЗНЗ №№ 1, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12, 17, 21, 22, 23, 26, 30, 32, 33, 36.

Конкурс проводився в чотири етапи:

I етап

З 16.01.2017 по 14.02.2017 р. – реєстрація учасників Конкурсу та ознайомлення членів журі з документами конкурсантів; оцінювання розробок уроків.

II етап

14-15.02.2017 р. – конкурсне випробування «Педагогічний дебют».

III етап

22.02.2017 р. – конкурсне випробування «Фаховий іспит».

Поетапний перебіг Конкурсу та підсумки виконання завдань висвітлювались на сайті ММК. За результатами конкурсних випробувань I-III етапів члени журі визначили 11 учасників IV (фінального) етапу.

IV етап

З 01.03.2017 р. по 15.03.2017 р. – конкурсне випробування «Урок».

20 березня 2017 року в актовій залі міського методичного кабінету підведено підсумки та вручено сертифікати учасникам Конкурсу.

За рішенням журі, переможцями та лауреатами Конкурсу стали:

I місце:

- Швець Оксана Олександрівна – вчитель географії комунального закладу «Фізико-математична гімназія №17 Вінницької міської ради»;

II місце:

- Бикова Катерина Юріївна – вчитель німецької мови комунального закладу «Навчально-виховний комплекс: загальноосвітня школа I-III ступенів – гімназія № 30 ім. Тараса Шевченка Вінницької міської ради»;

- Сабчук-Шкарпета Алла Володимирівна – вчитель зарубіжної літератури комунального закладу «Загальноосвітня школа I-III ступенів № 10 Вінницької міської ради»;

III місце:

- Фінклер Людмила Валеріївна – вчитель української мови та літератури комунального закладу «Загальноосвітня школа I-III ступенів № 4 ім. Д. І. Менделєєва Вінницької міської ради»;
- Повстянко Ірина Сергіївна – вчитель англійської мови комунального закладу «Гуманітарна гімназія № 1 ім. М. І. Пирогова Вінницької міської ради»;
- Греля Ірина Сергіївна – вчитель хімії комунального закладу «Загальноосвітня школа I-III ступенів № 21 Вінницької міської ради»;

I місце у номінації «Керівник гуртка»:

- Грушко Марина Андріївна – керівник хорового гуртка комунального закладу «Загальноосвітня школа I-III ступенів № 33 Вінницької міської ради»;

Лауреати конкурсу:

- Книш Анастасія Вікторівна – вчитель початкової школи комунального закладу «Загальноосвітня школа I-III ступенів № 22 Вінницької міської ради» у номінації «Кращий урок»;
- Мушинська Оксана Юріївна – вчитель англійської мови комунального закладу «Загальноосвітня школа I-III ступенів № 32 Вінницької міської ради»;
- Бублик Тетяна Олегівна – вчитель початкової школи комунального закладу «Загальноосвітня школа I-III ступенів № 11 Вінницької міської ради»;
- Пелипчук Анна Володимирівна – вчитель початкової школи комунального закладу «Загальноосвітня школа I-III ступенів № 12 Вінницької міської ради».

Вітаємо переможців, лауреатів, усіх учасників Конкурсу, бажаємо нашій окриленій освітянській юні творчих професійних злетів!

*Дрозд Тетяна Михайлівна, методист з навчальних дисциплін комунальної установи
«Міський методичний кабінет»*

Організація Днів мистецтва

Бондарчук Лариса Василівна, методист з дошкільної освіти

комунальної установи «Міський методичний кабінет», спеціаліст вищої категорії, Відмінник освіти України

Уводити дітей у світ духовної діяльності людини, створювати умови для реалізації їхніх творчих здібностей, культивувати в дітей інтерес до надбань національної та світової культур – це завдання, поставлені в Базовому компоненті дошкільної освіти в Україні. Зокрема, у змістовій лінії «Світ мистецтва» пропонується ознайомлювати дошкільнят з образотворчим, музичним (у тому числі й танцювальним), театральним, поетичним видами мистецтва. До всіх них педагоги прагнуть залучати дітей, керуючись будь-якою з чинних в Україні програм. Але мало хто вносить до змісту педагогічної роботи мистецькі свята, які визнані світовою спільнотою – **Всесвітній день поезії, Міжнародний день лялькового театру, Міжнародний день театру, Всесвітній день танцю, Міжнародний день музики, Всеукраїнський день художника.**

Загалом із покоління в покоління як своє найцінніше надбання людство зберігає і примножує твори мистецтва. Чудові картини, скульптури, чарівна музика й танці, архітектурні шедеври і безсмертні книги не лише виховують мистецькі смаки, формують рівень культури нації, а й возвеличують душу, роблячи нас, власне, особистостями – культурними, освіченими, духовними. Тому так важливо привертати увагу людей до мистецтва, культурних цінностей як національних, так і світових. І починати це варто якомога раніше – з наймолодшого віку.

Останнім часом у дитячих садках стали запроваджувати тематичні дні, тижні. Для їх проведення педагоги шукають багатозначні розвивальні теми. Необмежені можливості для духовного, культурного, естетичного розвитку дітей дає мистецтвознавча тематика таких днів.

Започаткуйте традиції святкування Днів мистецтва, зміст яких стане пізнавальним для розвитку дітей, корисним для виховання духовно-творчих засад особистості, для зростання мистецької активності й інтересів дошкільнят, для формування дієвого ставлення й відчуття особистої причетності дітей і дорослих до художньо спрямованих подій, які вшановуються світовою творчою громадськістю. Кожне свято можна організувати так, що воно буде й розвивальним, і пізнавальним, і пам'ятним. Плануйте художньо насичені дні й навіть тижні на весь рік, відзначаєте разом із дітьми всесвітньо відомі свята.

Свято музики

Міжнародний день музики, який відзначається 1 жовтня, започатковано ще 1975 року за рішенням ЮНЕСКО. Одним з ініціаторів його святкування був композитор Дмитро Шостакович. Зрозуміло, що цей день – насамперед свято

музикантів. У всьому світі на його честь влаштовують великі концертні програми з участю кращих артистів та художніх колективів. За традицією, цього дня звучать твори зі скарбниці світової музики. Студенти зазвичай влаштовують вечори музичного гумору.

Цікаво, що у Франції свято музики відбувається 21 червня – у найдовший світловий день. Цього дня музика лунає всюди: у концертних залах, на вулицях, майданах, у квартирах. Кожен, хто вміє грати на музичних інструментах, грає; хто вміє співати – співає; хто любить танцювати – танцює; а той, хто поки що не відкрив у собі ці таланти, слухає виконавців і разом із ними радіє життю, утверджуючи його через музичне мистецтво.

Багато хто з відомих музикантів спеціально цього дня поспішає до Франції, щоб безоплатно виступити на сценічних майданчиках просто неба. Відбуваються паради оркестрів, концерти з участю зірок та менш відомих музикантів. Звучать музичні твори усіх жанрів, від класичної музики до найсучасніших музичних течій. Загалом ці заходи відбуваються у другій половині робочого дня, проте святковий настрій у країні панує від самого ранку. Тиші просто не існує не лише вдень, а й уночі, тому що свято триває до наступного дня.

Як же долучити дошкільнят до такого дня, щоб духовно, емоційно, естетично збагатитися? Вважаю, тут можна застосувати чи не весь педагогічний арсенал форм, методів і прийомів. Насамперед у дитячому садку від самого ранку має звучати хороша класична, народна, сучасна музика – як в інструментальному, так і вокальному виконанні. На заняттях із музики слід створити особливу атмосферу, а всі інші – музично оформити. Не варто забувати й про веселі музичні розваги. Саме ж музичне свято можна влаштувати як мандрівку різними містами України, країнами Європи, різними континентами зі слуханням музики народів світу.

Важливо, щоб діти долучилися до думки: цього дня світова спільнота утверджує життя через музичне мистецтво, радіє відкриттю музичних талантів, бодай і в таких маленьких дітях, як дошкільнята. Нехай цей день у ДНЗ запам'ятається дітям тим, що вони разом із дорослими у вільній, невимушеній атмосфері насолоджувалися слуханням улюблених музичних творів, виявляли себе у творчій грі на музичних інструментах, діставали насолоду від співів, спільних хороводів тощо. Вважаю, що підготовка до такого дня дасть музичному керівникові й вихователям змогу виразити свої творчі здібності й найкращі професійні якості.

Свято образотворчості

Згідно з Указом Президента (від **09.10.98** р.) в Україні щороку у другу неділю жовтня відзначається **Всеукраїнський день художника** (у 2009 р. – 11 жовтня; у 2010 р. – 10 жовтня).

Влаштовувати художні галереї просто неба цього дня – одна зі сталих традицій культурного життя багатьох міст України. Митці організовують тематичні міні-експозиції, пропонуючи розглянути свої картини, репродукції,

начерки; запрошують на заняття в міні - майстернях, під час яких залучають охочих до тайнства творення пензлем. Творча атмосфера єднає професіоналів і аматорів, дорослих і дітей. Вони збагачуються духовно, вчаться цінувати рукотворні вироби.

Святкового дня в дошкільному закладі педагоги можуть провести майстер-класи з образотворчості для малюків та їхніх батьків. А ще – перетворити інтер'єр на казковий світ, влаштувавши виставки колективних та індивідуальних шедеврів маленьких художників, робіт, створених разом із батьками, експериментальних технік малювання окремих вихователів і батьків. Вихованці художньої школи теж залюбки презентують у дитячому садку свої доробки. Якщо осінній день виявиться теплим і сонячним, варто запропонувати дошкільнятам зробити галерею малюнків на асфальті. У цей день кожний учасник є художником такою мірою, якою він хоче бути.

Чим би не займалися діти на святі образотворчості, головне, щоб вони почувалися природно й отримували задоволення.

Свято поезії

Згідно з рішенням 30-ї сесії ЮНЕСКО (1999 р.) **Усесвітній день поезії** відзначається **21 березня**. Уперше святкування відбулося в Парижі, де розташована штаб-квартира ООН з питань освіти, науки і культури. Цей день запроваджувався з метою привернути увагу громадськості до поезії як мистецтва, що відповідає на духовні запити людини, розкриває глибини її душі, її переживання, звернене до усіх, починаючи від найменших дітей. До того ж відзначення цього дня мало стати чудовою нагодою, щоб підняти поетів і невеличкі видавництва, відновити традицію читання поетичних творів у родинях, літературних клубах. Безумовно, поезія є надзвичайно цінною в сучасному житті, й інтерес до неї слід відновлювати.

Які ж можливості залучення дітей до свята в умовах навчального закладу, аби воно надовго запам'яталося і, можливо, дало поштовх для розвитку поетичних здібностей дошкільнят? Головне – дати змогу проявити творчу активність усім: вихователям, дітям, батькам, музичному керівнику, завідувачу, вихователю-методисту. Зрозуміла річ, протягом святкового дня (тижня) просто обов'язковим є читання та слухання віршів українських поетів – сучасних і тих, які творили для дітей у минулому. Можна запропонувати послухати вірші, складені самими дошкільнятами, їхніми батьками, вихователями та іноземні поетичні твори (російською, можливо, й англійською). Добре було б, якби віршовані смішинки, загадки, інші поетичні жанри малої форми стали, за домовленістю всіх, у цей день засобами спілкування.

Доречними будуть колективне віршування, конкурси на римування слів, вигадкування віршованих рядків на тему, запропоновану дітьми тощо. Наприклад, запропонувати скласти адресні віршики – мамі, татові, вихователю, хлопчику, дівчинці тощо. Вихователь може бути ініціатором колективного творення веселих віршиків: він складає перший рядочок, далі продовжує римувати, втілюючи дитячі пропозиції, а потім діти самостійно складають рядочки. Цікавими можуть стати

змагання імпровізованої рими на слова, які пропонуються самими дітьми. Певні віршики можна покласти на музику, і таким чином народяться пісні наших дітей, певної групи тощо.

У цей день можна започаткувати традицію дарування книжок: дитячому закладу від батьків і їхній дітей; дитячим будинкам тощо. Така традиція – дарування книжок – існує, наприклад, у Франції з 1989 р. як унікальне свято літератури і книги.

Свято театру

Березень щедрий на вшанування театрального мистецтва.

Традиція святкування 21 **березня Міжнародного дня лялькового театру**, ляльководи – доволі молода, бо започаткована у 2003 році. Розкриваючи значення цього театру, ЗМІ звертаються до думки діяча індійського театру ляльок Капілі Ватсяаян: «Світ лялькового театру – це невинність дитинства, його чистота й безпосередність, і мудрість філософа. Для мене в театрі ляльок завжди криється особлива чарівність, оскільки він є унікальним явищем у сфері мистецтва: за своєю дивовижною простотою і водночас за своєю багатозначністю це – справжній Всесвіт таємничого і образного, загадковості і фантазії. Виникаючи в реальному часі і просторі, театр ляльок повертає нашим душам справжню сутність...».

У цей день усі професіонали і прихильники театру ляльок складають неначе гімн театру, граючи в лялькових спектаклях, запрошуючи охочих і особливо дітей до театру ляльок. Дорослі дискутують щодо актуальності давнього й певною мірою наївного мистецтва в сучасному світі, аматори та професіонали об'єднуються на зустрічах і обмірковують шляхи розвитку театрального репертуару для дітей і дорослих тощо.

Міжнародний день театру започаткований у 1948 році за рішенням ЮНЕСКО. Відзначають його 27 **березня** як день професійного єднання митців театрального мистецтва, обміну інформацією про нові постановки. У різних країнах світу він наповнюється мистецькими подіями на сценічних майданчиках, театральними прем'єрами, фестивалями творчості тощо. Його святкування покликане підкреслити значення театру в сучасному житті. Адже цей особливий вид мистецтва допомагає і дорослому, й дитині глибше пізнати себе, свій внутрішній світ.

Міжнародний день лялькового театру і Міжнародний день театру – це не лише професійні свята майстрів сцени, це свята всіх їхніх шанувальників. Театральні колективи України щодня залучають глядачів, зокрема й дітей дошкільного віку, до роздумів про свій час, про себе, свою країну, про добро і зло тощо. Отже, педагогам разом із дітьми варто приєднатися до відзначення цих свят реальними **для** дитячого життя мистецькими подіями і здійснити це упродовж тижня («Театральний тиждень»).

Тиждень театру в дошкільному закладі має бути наповненим театральними ігровими формами роботи з дітьми. Доречно організувати сюжетні ігри, як-от: «Я –

режисер, і ми ставимо казку», «Ми – актори», «Імпровізації нашого пальчикового театру». Можна театралізувати уривки казок, маленькі кумедні сценки, дитячі анекдоти (наприклад, «Як Незнайко навчався»). Старші дошкільнята залюбки поставлять ляльковий спектакль для малят. Сюрпризом для дітей групи стане вистава «сімейного лялькового театру», де ляльководами будуть хтось із вихованців та члени його родини.

До святкового дня бажано підготувати музично-театралізовану виставу з участю дітей кількох груп і презентувати її всім вихованцям дитячого садка і їхнім батькам. Якщо театру присвячено цілий тиждень, то добре було б ознайомити дошкільнят із його історією, з творчістю відомих театральних діячів-ляльководів, режисерів. У цьому вам допоможе сучасна література. Можна запросити таких людей на зустріч із дітьми. Цікавим заняттям для дітей може бути розгадування кросвордів на театральну тематику.

Отже, шановні педагоги, від вас і вашої співтворчості з дітьми залежить, наскільки змістовно й цікаво пройдуть ці дні в дошкільному закладі.

Свято танцю

За рішенням ЮНЕСКО (1982 р.) **Усесвітній день танцю** відзначається **29 квітня** – у день народження французького балетмейстера-реформатора Жана Жоржа Новера. Це свято всього хореографічного всесвіту – професіоналів, аматорів, просто пересічних людей, які захоплюються мистецтвом танцю. Цього дня фахівці, кращі викладачі танцювальних шкіл влаштовують бліц-уроки для тих, хто не має спеціальної хореографічної підготовки. Тож кожен може не лише потанцювати задля свого задоволення, а й навчитися нескладних базових рухів певного танцю. Головне, що хороший настрій гарантований усім!

У Києві та інших містах України цього дня влаштовують справжні танцювальні марафони, концерти з виступами балетних труп, ансамблів народних танців, колективів бальних і спортивних танців. Можливе усталене та імпровізоване виконання гопака; окремі змагання в танцюванні вальсу, танго, сучасних танців (мамба, сальсе, ламбада) тощо. Стають популярними професійні конкурси: Міжнародний конкурс артистів балету імені Сержа Лифаря, міжнародні фестивалі самодіяльних народних танців, хореографічний конкурс імені Павла Вірського тощо. Для всіх охочих організовують веселі розваги з танцями, конкурси імпровізованого танцювання, найактивніші учасники яких нагороджуються призами, квитками на концерти або що. У нашому місті у 2016 році серед вихованців ДНЗ започатковано перегляд спортивного танцю з показовими виступами юних спортивних дарунів у різних номінаціях: чир-данс, са-фі-данс, зумба, різні спортивні і акробатичні етюди і таке інше, і тут може бути безліч власних варіантів.

Про це свято варто знати й дошкільнятам, адже танцювати – одне з найулюбленіших їхніх занять. Цього дня (або й цілого тижня) дитячий садок може перетворитися на суцільний танцювальний майданчик. Доречними будуть:

- імпровізовані танці малят («Танцювальний майданчик нашої групи», «Танцюй так, як підказують тобі музика і власна фантазія»);
- оригінальна музично-рухова хвилинка «Танцюй і фантазуй» під відому сучасну музику;
- слухання танцювальної музики (фольклорна, народів світу, класична, сучасна тощо) та імпровізоване танцювання окремих дітей за бажанням;
- проведення фестивалю українських хороводів і танців у групах дітей старшого дошкільного віку та молодших класах (організовується самими дітьми, для себе, а не для вимогливих дорослих);
- виконання улюблених сольних і колективних танців хлопчиків і дівчаток, вигадкування танців хлопчиками або дівчатками;
- перегляд сучасних телепередач на кшталт «Крок до зірок» (номінація «Хореографія»);
- тематичне малювання («Ми танцюємо», «Я танцюю з мамою й татом»), розглядання ілюстрацій із зображенням танцювальних костюмів тощо.

Педагогам краще оперативно планувати щось разом із дітьми, урахувати індивідуальні вподобання, ініціативи, створювати ситуації виклику для прояву танцювальної вигадки, підтримувати і спільно реалізовувати дитячі пропозиції.

Отже, шановні колеги, спробуємо зробити так, щоб мистецькі свята стали не лише відомими нашим дітям та їхнім батькам, а й улюбленими для них, щоб кожному запам'яталися його особистою участю в них, причетністю до цих особливих днів мистецтва.

Використана література:

Базовий компонент дошкільної освіти в Україні, 2012;

А.Шевчук. Новації в мистецькому вихованні дошкільників, 2010.

Правила користування газовою плитою. Ознаки витоку газу. Порядок дій при витоку газу. Ситуаційна гра: «Як діяти при витоку газу»

Конспект уроку з основ здоров'я у 3 класі

Камінська Алла Анатоліївна,
*вчитель початкових класів комунального закладу
«Загальноосвітня школа I-III ступенів № 16
Вінницької міської ради»,
спеціаліст вищої категорії*

Мета: сформувати в учнів поняття про правила безпечного користування газом; ознайомити із ознаками і небезпекою витоку газу, з порядком дій при витоку газу; навчити дітей перекривати подачу газу; розвивати уважність і спостережливість; виховувати любов до життя, почуття самозбереження.

Обладнання: індивідуальний роздатковий матеріал, відеоролик «Вибух газу в квартирі», іграшковий мікрофон, іграшкові плити.

Тип уроку: засвоєння нового матеріалу

Хід уроку:

I. Організація початку уроку.

Пролунав дзвінок,
розпочався наш урок.
Допитливі діти в класі
про все на світі хочуть знати.
Тож тихесенько сідаємо
Урок з основ здоров'я розпочинаємо.

II. Актуалізація опорних знань.

1. Відгадування загадки.

Що зараз майже в кожному домі
Є необхідним, безперечно,
Бо варить їжу всім без втоми?
Хоч він - отруйний, небезпечний,
Ним користуємось щораз...
Вже здогадалися? Це ... (газ).

1. Складання асоціативного куща (асоціація зі словом «газ»)

2. Гра «Мікрофон».

- Що тобі відомо про газ?
(Дитина кореспондент бере інтерв'ю у однокласників.)

3. «Мозковий штурм».

- Яке паливо використовується у ваших оселях?
- Чому люди найбільше використовують газ?
- В якому стані буває газ?
- Як газ потрапляє в нашу оселю?
- Як виявити запах газу?

III. Мотивація навчальної діяльності.

1. Обговорення ситуації.

- Діти допоможуть Наталці прийняти правильне рішення.

«Наталка повернулась зі школи, але вдома мами не було. На плиті стояла каструля з холодним супом.»

- Що робити:
- їсти суп холодним?
- Зовсім його не їсти?
- Підігріти страву на плиті?

(Діти обговорюють та висловлюють свою позицію.)

- А чи вмієте ви користуватись газовими приладами?
- Отже, сьогодні ми ознайомимось, або закріпимо правила користування побутовими газовими приладами.

IV. Вивчення нового матеріалу.

1. Розповідь вчителя.

Газ - це легкозаймиста речовина. Від найменшої іскринки він вмиг займається і

починає горіти. Він невидимий, але має специфічний запах. Заповнивши приміщення, газ може вибухнути. Газ отруйний. Дихати ним навіть незначний час небезпечно для життя.

Газ, який використовується у побуті і приносить людині стільки користі, може стати і ворогом. Ворогом газ стає тоді, коли ми неправильно ним користуємося.

- Серед поданої побутової техніки знайдіть ту що працює від газу. (Пральна машина, холодильник, праска, газова плита, вентилятор.).

- Кого батьки вчили та кому дозволяють користуватись газовими приладами?

У багатьох квартирах є газова плита. Нею потрібно вміти користуватися. Навчатися робити це потрібно у присутності дорослих.

2. Правила користування газовою плитою:

- Розгляньте будову газової плити, з чого вона складається. (Діти розглядають малюнки та називають деталі.)

а) Порядок включення.

- ☐ Перед користуванням газовою плитою відчини кватирку і провітри приміщення.
- ☐ Перевір, чи закриті всі крани на плиті та на трубі перед плитою.
- ☐ Відкрий кран на трубі перед плитою, встановивши ручку на голівці крана вздовж труби, як показано.
- ☐ Запали сірник, піднеси його до пальника і лише тоді відкрий кран цього пальника.
- ☐ Під час роботи газової плити, кватирку тримай відчиненою.
- ☐ Закінчивши користування газовою плитою, закрій кран пальника.

б). Правила пожежної безпеки при користуванні газом. «Довідкове бюро»

1. Не можна сушити над газовою плитою речі.
2. Не можна залишати запалені газові пальники без нагляду. Вогонь може загаситися киплячою водою. Якщо ти відчув запах газу, потрібно:
 - Повідомити дорослих.
 - Відчинити вікно, провітрити приміщення.
 - Перевірити, чи закриті крани на плиті і на трубі.
 - Не запалювати сірників, не вмикати світло та електроприлади.
 - У разі необхідності зателефонувати в газову службу за телефоном 104.

3. Фізкультхвилинка

V. Закріплення вивченого матеріалу.

1. Робота з підручником (стор. 52 - 53).

- Чим небезпечний газ?
- Де на газовій плиті можна виключити подачу газу?
- Як перекрити подачу газу на газовій трубі?
- Що потрібно робити, коли в приміщенні чути запах газу?
- Чого не можна робити в жодному разі?
- За яким телефонним номером викликають аварійну службу?

2. Обговорення ситуації.

- Чи правильними були дії бабусі?

Старенька бабуса жила на першому поверсі двоповерхового будинку. Тієї ночі вона погано спала. Боліла голова. Вона піднялася та попрямувала з кімнати на кухню. В коридорі вона відчула різкий запах газу. Бабуса увімкнула світло у кухні. Що було далі не пам'ятає. Прокинулася в лікарняній палаті. Обличчя та руки були обпечені...

- Як ви думаєте що трапилось? (Відповіді дітей: стався витік газу його набралось у кімнаті багато, коли бабуса увімкнула світло утворилась електрична іскра, від якої загорівся газ та стався його вибух. Постраждала не лише бабуса, а й її сусіди. Під час вибуху побилися вікна, розвалилася стіна.)

3. Робота в малих групах.

- а) Складіть поради бабусі, як слід поводитись при вияві запаху газу.
- б) Доберіть правильне рішення.

Увійшовши до квартири, ви почули запах газу.

- ☐ Зателефоную батькам.
- ☐ Відкрию вікно на кухні й ввімкну плиту.
- ☐ Спробую перевірити, де саме витікає газ.

в) Вставте пропущені слова.

Не залишай включену газову плиту _____. Слідкуй за _____, яка кипить. При кипінні рідина може _____, залити _____ та викликати витік

_____. Газом можна _____. Дуже небезпечні _____ та _____, які висять над газовою плитою. Вони можуть _____.

Слова для довідок: без нагляду, рідиною, виплескатися, вогонь, газу, отруїтися, рушники, штори, загорітися.

VI. Підсумок уроку.

Гра «Незакінчене речення»

При витоку газу не ...

При витоку газу не ...

При витоку газу не ...

Потрібно

Потрібно

Потрібно

Використання національних традицій у системі фізичного виховання молоді

Задача Алла Вікторівна,

вчитель фізичної культури комунального закладу «Навчально-виховний комплекс: загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів-гімназія №23 Вінницької міської ради», спеціаліст вищої категорії, учитель-методист

Мета: узагальнення досвіду використання елементів народної культури і спорту в системі сучасних спортивно-масових заходів.

Завдання:

- Визначити значення використання народних традицій у системі сучасних спортивно-масових заходів;
- Узагальнити досвід поширення спортивно-масових заходів задля формування навичок здорового способу життя, устремління до занять фізичною культурою.

Фізичне виховання є головним напрямом впровадження фізичної культури і становить органічну частину загального виховання, покликану забезпечити розвиток фізичних. морально-вольових. розумових здібностей та професійно-прикладних навичок людини.

Розглядаючи історичний процес виникнення, становлення та подальшого розвитку фізичної культури, необхідно подивитись на ті цілеспрямовані зусилля, яких докладали наші предки, що жили на території сучасної України в різні історичні епохи, як виховували молодь, яку роль у цьому процесі відіграла фізична культура, які ігри, змагальні фізичні вправи, гігієнічні чи лікувальні рухливі засоби застосовувались у побуті та військовій підготовці. Адже протягом всієї історії людства фізична культура посідала провідне місце у його побуті, була органічною частиною національної культури. Як підкреслював відомий вчений В.Елашвілі, "...немає у світі народу, в якого б не було б своїх видів фізичних вправ і рухливих ігор, що складають один із елементів фізичного виховання...".

Підтвердження цьому є наявність у світі великої кількості народних фізичних вправ та рухливих ігор, частина з яких не тільки побутує у цього народу, але й адаптувалась і розвивається на світовій арені практики фізичного виховання.

Актуальність. Для подальшого розвитку незалежної держави, здоров'я нації, як одну з стратегічно важливих сфер її буття, треба розглядати в комплексному розумінні таких важливих чинників - психічний, соціальний і фізичний. Процеси відродження й удосконалення системи національної освіти в т.ч. і фізичного виховання набувають першочергового значення. Задля ефектнішого розв'язання сукупності освітніх й оздоровчих завдань вищезначеного комплексу, доцільно вдаватися до вивіреного віками універсального за сутністю способу - відродження національних традицій, практикуючи його якомога ширше у виховній роботі серед сучасної молоді.

Постановка проблеми та її зв'язок з науковими та практичними завданнями. Аналіз досліджень і публікацій. На сьогоднішній день великого значення набуває відродження національного компонента формування особистості в системі спортивно-масових заходів, які найширше зорієнтовані на залучення до масової участі в них молоді. Зокрема про це йдеться в Концепції національної системи фізичного виховання студентської молоді [1]. Практична спрямованість культурно-спортивної роботи з молоддю повинна, передусім, орієнтуватися на забезпечення їх соціалізації та соціальної адаптації, на підтримання єдності з іншими соціокультурними системами на основі принципів позанавчального виховання - послідовності, взаємодії різних інститутів впливу на особистість, інтеграції то диференціації загальнолюдських і національних цінностей та ін. Узагальнено це обумовить успішність входження молодого покоління у суспільне життя.

Відповідність до сучасної соціокультурної ситуації в країні є суттєвими чинниками оптимізації зазначеного комплексу сфер життєдіяльності учнівської молоді [2, 3, 4]. Сучасні дослідження свідчать, що кількісні параметри рухової активності учнів загальноосвітніх шкіл на 40-50 % нижчі від необхідної. Причому за час навчання в школі в учнів вона має тенденцію до зниження. Відтак дефіцит рухової активності вкрай негативно впливає не лише на соматичний, а й на психічний розвиток молоді. Одним з найефективніших напрямів усунення недоліків, що неадекватно впливають на здоров'я, є наукова розробка змісту, форм, методів і шляхів впровадження у систему виховної роботи національних традицій у сфері фізичної культури в т.ч. у проведення спортивно-масових заходів для молоді. Вони в змозі, по-перше, компенсувати дефіцит рухової активності студентів, і, по-друге, обумовляють адекватність формування в них системи культурно-освітніх цінностей з опертям на національний ґрунт.

Виклад основного матеріалу.

Найбільш поширеним напрямом запровадження масової фізичної культури в виховну роботу серед молоді є проведення культурно-спортивних заходів у формі (побутових) свят типу «Козацькі забави». Вперше його започатковано на початку 90-х років на Львівщині та в Івано-Франківщині. Відтак воно стало традиційним і активно поширилося на терені різних закладів освіти та позашкільного виховання учнів і молоді в усіх регіонах України. Здебільшого Козацькі забави та інші види заходів проводяться з метою ефективності розвитку фізичної культури, сприяння поширенню занять спортом тощо. По цьому їх спрямовують на розв'язання низки таких завдань:

- відродження самобутніх національних традицій українців щодо тілесного, духовного і морального виховання;
- залучення якнайширших верств населення і особливо - учнівської та студентської молоді до систематичних занять фізичною культурою і спортом;
- формування в широкого суспільного загалу навичок здорового способу життя з максимальним опертям на досвід національних культурних і педагогічних традицій.

Велика частка в загальній кількості культурно-спортивних заходів належить масовим культурно-спортивним акціям, які приурочуються до визначних дат з історії Української держави. Їх актуальність особливо зросла з початку 90-х років.

Прикметними, з цього приводу, можна назвати масові сходження на гору Маківку та Ключ, що на Львівщині. Вони відбулися в 1990 та в 1991 роках. Їх метою було якомога ширше відзначення пам'яті українських січових стрільців. У сходженнях взяли участь понад 10000 учасників. Здебільшого це старшокласники та студентська молодь.

Тут простежується педагогічна й оздоровча доцільність органічного поєднання духовних - вшанування пам'яті національних героїв і чисто тілесних елементів. Такі та їм подібні заходи суттєво сприяють масовому поширенню фізичної культури серед різних вікових категорій населення.

В контексті порушеної проблеми - використання українських народних свят, звичаїв і традицій за актуальним є аналіз релігійної обрядовості. Її питома вага в загальному масиві народно-педагогічних засобів прилучення молоді до фізичної культури і спорту, а, відтак, і до здорового способу життя є досить переконливою. У народно-побутовому повсякденні вони супроводять практично і усвідомлені дії людини. У всьому є свій порядок, своя черговість, свій час і відповідне місце для реалізації особистісного потенціалу [5].

Репертуар народних рухливих ігор, розваг, забав, фізичних вправ, які використовуються в змісті релігійних і побутових свят є досить різноманітним. У аспекті відродження традицій української народної фізичної культури, їх трансформації в умови сьогодення особливого значення набувають такі форми спортивно-виховної роботи як "Козацькі забави", "Свята козацької слави", про що ми писали вище.

Не менш важливе місце в адекватному відродженні традицій української народної фізичної культури посідають релігійні свята, важливим чинником яких є не лише народні рухливі ігри, забави та розваги, а й цілий комплекс обрядовості, який спирається на духовне начало кожного. Відтак культурно-спортивні заходи в змісті свят, які використовуються в сучасному побуті, є полі функціональними з

урахуванням особливостей їх використання. Однією з найважливіших функцій такого виду виховної роботи є збереження, відтворення і подальша трансформація національних традицій в царині фізичного виховання й культури рухової активності у щоденному побуті українців.

Характерною ознакою народних засобів фізичної культури, які збереглися і побутують в сучасних умовах здебільшого виступає своєрідна трансформація таких засобів. Вона відбувається в напрямі відчутного послаблення давнього магічного значення з подальшою актуалізацією і розвитку сутності рекреаційного, змагального та ігрового елементів. Вплив засобів народної фізичної культури спрямовується вже не стільки на середовище, скільки на безпосередній природний розвиток людини з метою різностороннього вдосконалення її духовних і тілесних сфер, задоволення життєво важливих потреб у фізичній активності, в рекреації, в змагальній діяльності тощо.

Особливістю культурно-спортивних заходів є те, що вони органічно пов'язані з історією народу завдяки безперервній зміні численних поколінь, кожне з яких робить свій внесок у культурну спадщину. Відповідно, кожне покоління виступає і як своєрідний господар, носій і охоронець цієї ж спадщини. Універсальністю таких заходів є їх здатність акумулювати всі надбання, які впродовж віків створені народом. Це і позитивне й негативне, прекрасне і потворне. Саме це і виступає своєрідним відображенням історії народу, кожен етап якої своєрідно позначається на змісті її елементів. Українські національні культурно-спортивні заходи синтезують усі злети й падіння історичного шляху цілісної української культури. У зв'язку з цим розширюється сфера застосування заходів (див. рис. 1):

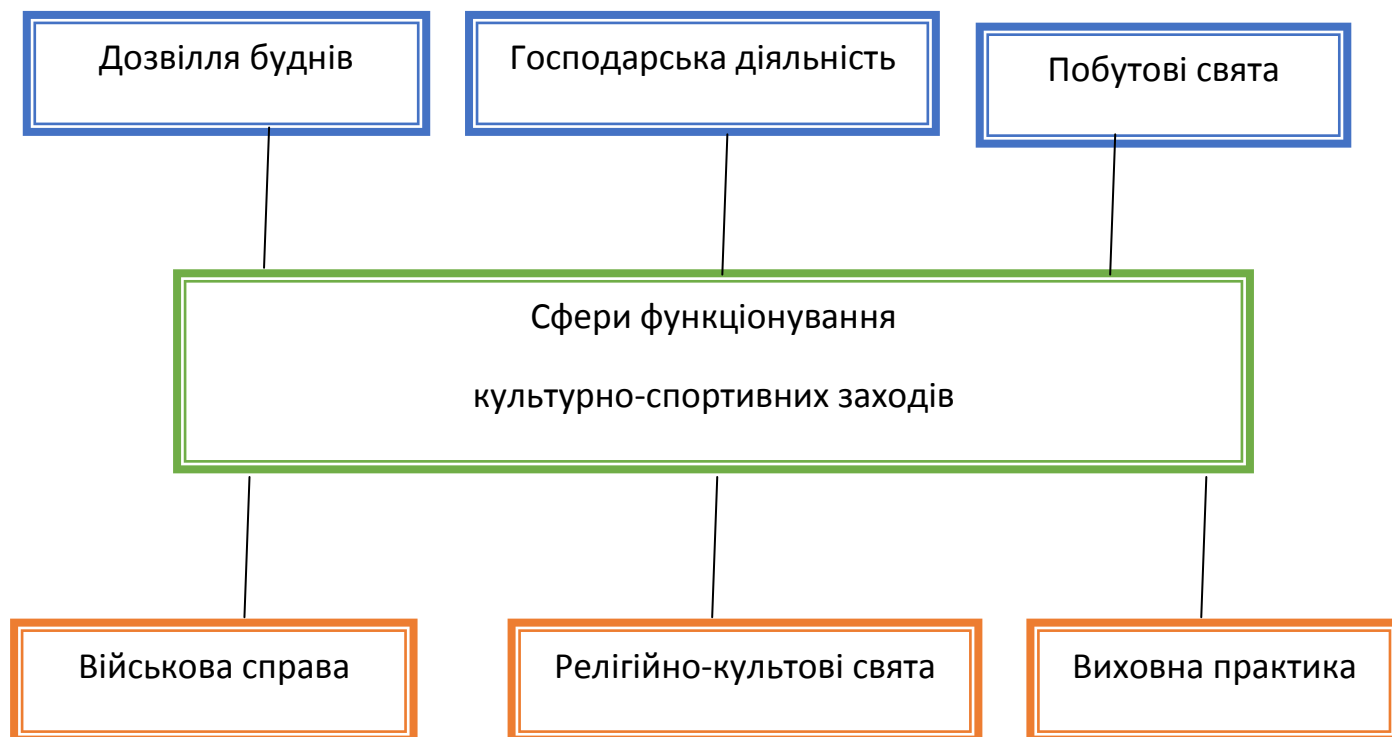

Рис. 1. Сфери функціонування культурно-спортивних заходів

Культурно-спортивні заходи завдяки гнучкості постійно оновлюються. А сприйнятливість до збереження традиційних, стрижневих контурів створює передумови для їх тривалого функціонування в системі чинників формування особистості.

Висновки. Таким чином, культурно-спортивні заходи виступають як багатофункціональна культурно-педагогічна система, з властивістю до комплексної реалізації в різних сферах життєдіяльності нації. Поширення засобів народної фізичної культури дає змогу впливати на розвиток молоді людини з метою формування навичок здорового способу життя, устремління до занять фізичною культурою задля різностороннього вдосконалення її духовних і тілесних сфер, задоволення життєво важливих потреб у фізичній активності.

Використання інформаційних технологій у формуванні національної свідомості учнів засобами бібліотечної роботи

Кирилова Світлана Миколаївна,
Завідувач бібліотеки комунального закладу
«Загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №22 Вінницької міської
ради», провідний бібліотекар

*«Школа стане справжнім осередком культури
лише тоді, коли в ній будуть панувати чотири культури:
культ Батьківщини, культ людини,
культ книжки, культ рідного слова»
В.О. Сухомлинський*

Одним із пріоритетних напрямків роботи у нашому закладі є виховання громадянина, яке спрямоване на розвиток патріотизму – любові до свого народу, до України. Ми намагаємось скерувати свою роботу на формування національної самосвідомості учнів, яка ґрунтується на національній ідентифікації: вірити в духовні сили своєї нації, її майбутнє; волю до праці на користь народу; вміння осмислювати моральні та культурні цінності; історію, звичаї, обряди, символіку; систему вчинків, які мотивуються любов'ю, вірою, волею, осмисленням відповідальності перед своєю нацією.

У сучасних умовах важко переоцінити роль шкільної бібліотеки у формуванні громадянської та національної свідомості учнів, любові до рідної землі, готовності до праці в ім'я України, передачі молодому поколінню надбань нашого народу, багатств духовної культури, формуванні духовно й морально розвинених громадян України. Шкільна бібліотека є координаційним центром з питань формування національної та громадянської самосвідомості особистості. Сьогодення диктує нову модель бібліотеки, вимагає наповнення її новим змістом, що відповідав би запитам педагогічного процесу і розвитку нових інформаційних технологій.

Бібліографічне інформування читачів про нову літературу, якою поповнюється бібліотечний фонд, здійснюється за допомогою інформаційних бюлетенів.

З інформаційно-просвітницької роботи щодо формування національної самосвідомості бібліотека в різні періоди передплачувала галузеві періодичні видання: «Історія і правознавство», «Українська мова і література в школі», «Освіта України», «Шкільний світ», «Дивослово» та ін..

Бібліотека оснащена комп'ютером, принтером, підключена до мережі Інтернет, що дає можливість пошуку необхідної інформації як для учнів, так і для вчителів та батьків школи. На сайті школи також можна знайти багато корисної

інформації щодо роботи закладу у формуванні національної свідомості учнів, продивитися заходи, які проводяться на протязі навчального року.

Одним із найефективніших засобів масової роботи з формування національної свідомості учнів є наочна пропаганда. Зокрема, різнопланові книжкові виставки, які викликають бажання підійти та подивитися, а після отримання інформації – узяти книгу для читання. Мета книжкової виставки – розкрити бібліотечний фонд, зацікавити читача корисними матеріалами, спонукати до подальшого мислення та пізнання. Кожну книжкову виставку потрібно оформити творчо, так, щоб вона не залишилася поза увагою читачів. Для розкриття теми та змісту виставки, крім чіткого заголовка й назв розділів, використовуються влучні цитати, які викликають в учнів інтерес до нової літератури. До окремих виставок підготовлені мультимедійні презентації. Також використовуємо нові види виставок з цієї теми:

- *Виставки – вікторини:* «Могутні сили народного духу», «Мова – душа народу».
- *Виставки – прем'єри:* «Історія України в романах», «Найцікавіше про Україну».
- *Виставки – дискусії:* «Слава козацька не вмере, мене загине!», «Духовне відродження України».
- *Виставки – міркування:* «Соборність України: від ідеї до сьогодення», «Європейський вибір України: людина, право, суспільство».

У шкільній бібліотеці є тематична полиця, на якій розміщена література з народознавства та правового виховання. Також поповнюється інформацією тематичні папки: «Національно-патріотичне виховання», «Правовий всеобуч», «Український історичний календар», «Наш край Поділля» та ін.

Фактографічні й фотоматеріали про славетних земляків, відомості про поетів та письменників Вінниччини представлені в розділі «Література рідного краю».

Особливу увагу приділено юним читачам. З учнями молодших класів проводимо цикл бесід: «Державні символи України», «Наш Вітчизна – суверенна Україна», «Конституція України» та ін..

Учням середнього та старшого шкільного віку пропонуємо такі теми: «Українська держава – історія та сучасність», «Славетні українці», «Україна – держава європейська» та ін.

Інтерес до довідкової та науково-популярної літератури формують зацікавленість учнів до таких заходів, які проводять вчителі-предметники, класні керівники та бібліотекарі за допомогою сучасних *Інтернет-технологій*.

Предметні тижні сьогодні - особлива форма роботи з учнями, де тісно сплітаються *навчальний процес і позакласна робота*. Цілий ряд джерел, які викликають у школярів цікавість, інтерес до знань саме на уроці, знаходяться за межею цього процесу. Позакласна робота відрізняється більш вільними формами, відсутністю твердої регламентації в часі, невимушеною обстановкою.

Ефективними формами масової роботи, які використовують у проведенні предметних тижнів є *цикли читань, обговорення книг, читацькі конференції, усні журнали, літературні вечори, години спілкування, експрес-інформації для допитливих, години пізнавальних повідомлень та ін...*

Позакласний час займає значне місце в житті учня. Тому необхідно допомогти правильно організувати його, щоб він був розумно використаний для відпочинку та заняттям улюбленою справою.

Розвиток творчого мислення учнів, їх пізнавальної діяльності, прагнення до пошуків досліджень - одна з важливих проблем оптимізації навчання і комплексного підходу до навчально-виховної роботи, до використання у навчально-виховному процесі різних форм позакласних заходів.

Музейна педагогіка – це засіб громадського виховання учнів, відновлення історичної пам'яті молодого покоління через діяльність шкільних музеїв.

Завдання кожного музею – навчити учня самостійно розглядати явища цілісно та в динаміці, показати принцип подібності в природі, житті, мисленні, навчити

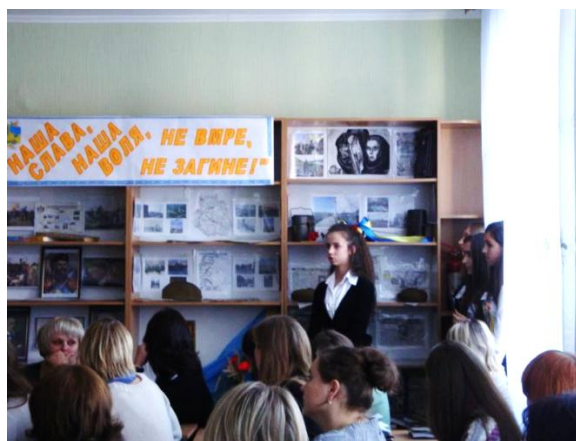
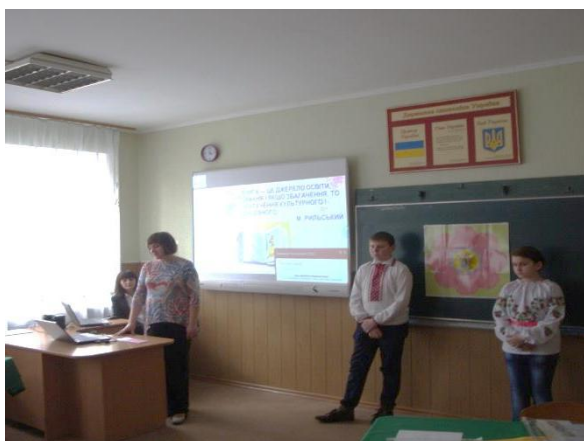
шукати подібність, аналогію для нових досліджуваних явищ, поглиблюючи і змінюючи їх міру необхідності. Навчити учня використовувати всі доступні навички й уміння в процесі пізнання. Використання *мультимедійних проекторів* дає змогу більш яскраво відчувати атмосферу представлених матеріалів.

31 березня 2016 року урочисто відкрилась нова музейна експозиція у нашому закладі, присвячена воєнним діям на сході нашої країни «З Україною в серці». Зібрано багато цікавих тематичних матеріалів: основні документи представлено батьками учнів нашої школи, які приймали участь у цих подіях.

В нашій школі постійно функціонує «Музей літературного героя». Тематична структура експозиції музею складається з пам'яток історії, друкованих матеріалів, світлин та ін. Вона має багато спільного з тематикою програм навчальних предметів. Це створює сприятливі умови для активної і систематичної участі у роботі музею учнів, вчителів, бібліотекарів на уроках та в позаурочний час.

В нашій школі активно функціонує *шкільна газета «Територія 2+2»*. Для учнів – це величезний стимул для саморозвитку і самоорганізації. Тут вирішується такі питання, як професійна орієнтація – і це не обов'язково журналістика, тут розвивається і культура мови, і творча уява, розвиток почуття часу та відповідальності, виробляється володіння новими технологіями, досвід роботи з різними джерелами інформації. Таким чином газета допомагає становленню особистості дитини – вільної, мислячої, толерантної. На сторінках газети розміщені матеріали юних кореспондентів, в яких вони вільно висловлюють свої думки, своє ставлення до проблем, що їх хвилюють, інформують про цікаві події у житті закладу.

У процесі виконання завдань національно-патріотичного виховання учнів підвищується значення спільної діяльності педагогічного колективу школи, сім'ї, громадськості. Ці зв'язки необхідно зміцнювати, бо ні школа, ні сім'я окремо не зможуть забезпечити цілісність національного виховання учнів.

Таким чином, важливою умовою формування національної свідомості є забезпечення засвоєння учнями знань з історії українського народу, народних і родинних традицій, обрядів, звичаїв, народного мистецтва, рідної мови, ознайомлення з кращими зразками сучасної культури, науки, мистецтва.

У світі казки чарівної казки Сценарій виховного заходу в 1 класі

Мошенська Світлана Василівна,

вчитель початкових класів

*комунального закладу «Загальноосвітня школа I-III ступенів №14
Вінницької міської ради»,
спеціаліст вищої кваліфікаційної категорії, учитель-методист*

Мета:

навчальна: узагальнити знання учнів про українські народні казки, створити атмосферу радості, насолоди від творчості, поповнити знання учнів про тематику казок, збагачувати словниковий запас дітей;

розвиваюча: розвивати читацький інтерес до казок, усне мовлення, логічне мислення, пам'ять, уміння творчо підходити до розв'язання проблеми, уміння аналізувати, акторські здібності,

виховна: виховувати музичний та естетичний смак, бажання творити.

Обладнання: яблука з загадками на листочках, картки з різними видами завдань, «чарівні предмети» із казок, ілюстрації казкових героїв, кросворд, костюми казкових героїв, маски до казки «Ріпка», музичні фонограми.

Хід заходу:

I. Організаційна частина (фото 7).

Звучить музичний твір, діти пригадують, яка телепередача так починається. Це програма для дітей «Вечірня казка». Виходить ведуча і вітає всіх присутніх у студії. Говорять, що у листах, які надходять до редакції, глядачі часто запитують: «Чому ми створили передачу саме про казки»?

Фото 7. Організаційна частина програми

1. Гра «Коло» (Використовуючи клубочок ниток, виконати завдання).

Учні беруть клубочок ниток. стають у коло, називають улюблену казку, передають клубочок сусідові. Потім клубок повертається до вчителя. Учні роблять висновок, що передача існує, тому що всі діти люблять казки.

II. Основна частина.

2. Гра «Додай риму» (Учні читають вірші без останнього слова, а інші додають кінцівку, яка римується.)

Учень 1: Існує книг багато на землі,

Вони цікаві, мудрі та повчальні,

Та кожен з нас, дорослий чи малий,

Казки читає – дуже вони (гарні.)

Учень 2: Казка – це світ, чарівний та незвичний,

Казка – це диво, сповнене краси.

Поринуть у казку – це ж бо так цікаво,

Це справді свято, радість для (душі.)

Учень 3: У казці звірі свою мову мають,

Дерева розмовляють, мов живі,

Добро і правда завжди зло долають,

Тому і люблять казку діти (всі).

Учень 4: Мудра казко – чарівнице,

Ти даруєш ласку,

Вчиш ростити пшеницю.

Поведи нас в (казку).

3. Вправа «Заповни кросворд».

Білосніжка пропонує розгадати кросворд, щоб з'ясувати, кого ж не вистачає на нашому святі. Вона читає уривки з казок, а учні відгадують назву казки і заповнюють клітинки кросворда, утворюючи з виділених літер слово казка.

«Баба діда за сорочку, дочка бабу за торочку...» («Ріпка»).

«Уліз і ведмідь – стало семеро...» («Рукавичка»).

«Я не пила, я не їла: тільки бігла через місточок, та вхопила кленовий листочок...» («Коза – Дереза»).

«А лисичка його гам! Та й проковтнула.» («Колобок»).

«А мишка бігла, хвостиком зачепила і розбила яєчко.» («Курочка Ряба»).

До класу заходить учениця в костюмі казки.

Казка: Вітаю вас, дорослі і малі,

Від всіх казок низенький вам уклін.

Я – казка мудра, хочу вам сказати,

Що кожен з вас мене повинен знати.

4. Гра «Чарівний кошик Білосніжки» (фото 8).

Казка запрошує Білосніжку. Заходить під музику Білосніжка і пропонує відгадати загадки, які записані на листках яблук. Учні беруть з кошика яблука, читають, відгадують загадки.

1. Старенька бабуся у лісі жила,

Гостинці для неї онука несла.

Хто дівчинку цю по дорозі зустрів?

Як казка ця зветься? Хто б відповів? («Червона Шапочка»)

2. До школи прямує хлопчак дерев'яний,

Чомусь потрапляє у цирк полотняний.

Відома ця книжка тобі, чи не так?

В пригодах яких побував цей хлопчак? («Пригоди Буратіно»)

3. Підробив він голосок,
Став малим співати.
Здогадалися вони:
Вовк – не наша мати. («Вовк і семеро козенят»)
4. Працювала я у хатці,
Танцювала у палаці,
Є така у мене звичка –
Десь губити черевички. («Попелюшка»)
5. Вигнав дід козу із хати –
Та й пішла вона блукати:
В зайця хатку відібрала.
Всі козу ту виганяли,
Рак козуню ущипнув,
Зайцю хатку повернув. («Коза – Дереза»)

Фото 8. Герої гри «Чарівний кошик Білосніжки».

5. Гра «Що у скриньці».

Казка показує чарівну скриньку, у якій знаходяться речі з казок. Пропонує по черзі діставати якусь річ і пригадати, у якій казці вона зустрічається: бинт («Айболить»), яйце («Курочка Ряба»), горошина («Принцеса на горошині»), ключ («Пригоди Буратіно»), пір'я («Кривенька качечка»), рукавиця («Рукавичка»)

6. Конкурс «Ярмарок емоцій».

Вчитель: Ми проведемо конкурс «Ярмарок емоцій». Кожен повинен вміти передавати жестами, мімікою, пантомімою під мелодію своєї емоції. Перевіримо, як це вийде у вас. (Учні демонструють здивування, радість, задумливість, залежно від музичного фону).

7. Інсценізація народної казки на новий лад.

Тітонька Сова: Я люблю читати казки. Багато з них знаю напам'ять. Але деякі з них можна переробити на сучасний лад. Пропоную вам зробити інсценізацію казки «Ріпка» на новий лад.

Учні отримують маски героїв казки і кличуть один одного за допомогою мобільних телефонів. (Кожен наступний герой телефонує попередньому).

III. Підсумок.

Казка: Дорогі діти! Я вам дуже вдячна за любов до рідної мови, за уважне читання казок, за те, що ви любите і шануєте рідне слово. Бажаю вам подальших успіхів у навчанні.

Швидко спливають хвилинки,

От і прощатись пора.

Я на прощання вам зичу

Щастя, здоров'я, добра.

Звучить музика з мультфільму «Лисичка-сестричка». Казкові герої та всі учасники танцюють танець.

Відповідальні за випуск:

Яценко О.В. – Директор Департаменту освіти Вінницької міської ради
Москальчук Н.І. – завідувач комунальної установи «Міський методичний кабінет»

Редакційна колегія:

Бондарчук Л.В. – методист з дошкільної освіти
Дрозд Т.М. – методист з навчальних дисциплін
Зима Л.Т. – методист з навчальних дисциплін
Нарольська К.В. – методист з бібліотечних фондів
Старченко В.В. – методист з навчальних дисциплін

Комп'ютерна верстка:

Нарольська К.В. – методист з бібліотечних фондів